

Dopis od preláta (říjen 2014)

Prelát nás vybízí, abychom se modlili s blahoslaveným donem Álvarem: děkuji, promiň, pomáhej mi. A zvláště se máme modlit za mír a příští synod o rodině.

02.10.2014

Nejdražší, ať mi Ježíš chrání mé dcery a mé syny!

Ut in gratiárum semper actióne maneámus! Přidejme se k ustavičnému vzdávání díky, které sv.

Josemaría prožívá v nebi, nyní z důvodu jednoty Díla, které jsme se *dotkli* blahořečením nejdražšího dona Álvara. Čím víc vzdáváme díky Pánu, tím víc se spojujeme s jeho svatou vůlí vždycky a ve všem.

Přicházejí mi na rty slova apoštola: *mojí radostí je radost vás všech*¹.

Radost, která pochází od Ducha svatého jako naplnění příslibu Ježíše Krista prvním Dvanácti a jejich prostřednictvím všem křesťanům: *zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, tak jako já jsem zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. Toto jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla úplná*².

Život tohoto služebníka dobrého a věrného – mockrát jsme o tom uvažovali – se shrnuje v naprosté věrnosti Božímu plánu s jeho osobou a jeho posláním na této zemi. Odtud pocházel jeho neměnný pokoj, ta

radost, kterou jsme mnozí měli možnost sledovat. Když církev uznává, že je již ve slávě blažených, a předkládá jej jako příklad oddaného následování Krista, připomíná nám stezku, po které máme kráčet ke sjednocení s Bohem, k němuž nás Pán volá všechny, šťastné již tady dole.

Máme živě před očima radost mého drahého předchůdce v roce 1992 kvůli blahořečení svatého Josemaríi. Napsal nám: «Tak niterná a tak hluboká byla ta radost, plod Ducha svatého (srv. *Gal* 5,22), že jsme si připadali být ponořeni do *moře radosti*, jasné to znamení Boží přítomnosti v našich duších»³. Totéž se nyní děje nám všem. A prosím Pána, jako don Álvaro tehdy, aby tento jásot nakazil stovky tisíců osob, které na světě viděly obřad blahořečení, a také všechny, kteří se účastní děkovných mší svatých na různých místech. Jako při potvrzení

svatosti našeho Otce, tak také nyní Pána prosíme, aby tyto dny do všech lidí vtiskly nesmazatelnou stopu; aby déšť milostí těchto dní všechny přivedl «k modlitbě, k přijímání svátostí, ke zlepšení v rodinném a pracovním prostředí, prostě k přiblížení se o trochu více k Bohu»⁴.

Svatý Josemaría vytrvale tvrdil, že ***radost je křesťanským statkem, který vlastníme, jestliže bojujeme, neboť je důsledkem pokoje***⁵. Proto velmi konkrétní předsevzetí vyplývající z toho, co jsme prožili, je se sportovním duchem zápasit o to, abychom byli každým okamžikem Bohu blíž: v práci i v odpočinku, u rodinného krbu i ve společenském životě, v malých i velkých příhodách každého dne..., pozvedejme zrak k našemu Otci Bohu s prosbou, abychom se přiměli využít příkladu blahoslaveného Álvara tak, že budeme milovat učení svatého Josemaríi. Tak budeme zůstávat stále

klidní, spokojení a budeme rozsévat do svého okolí ono *gáudium cum pace*, radost a pokoj těch, kteří krácejí s Ježíšem Kristem.

27. září se při mši svaté četl dopis, který mi poslal Svatý otec při příležitosti blahořečení. Papež František komentuje onu střelnou modlitbu, kterou míval don Álvaro často na rtech: *děkuji, promiň, pomáhej mi víc*. Dojalo nás slyšet ta slova při tomto slavnostním obřadu. Jsou to táž, která jsem vám nabídl jako motto pro příští měsíce, konkrétní vyjádření naší vděčnosti Bohu, slova, která nám nabízejí cestu k nejhlubšímu obrácení, které po nás, po každém z nás, nyní Bůh žádá.

Díky! V těchto chvílích toto první zvolání vychází z duše. Náš vděk za to, čemu jsme přihlíželi, se obrací ke *Králi věků, nesmrtelnému, neviditelnému a jedinému Bohu, čest a sláva na věky věků*⁶. Díky, blažená

Trojice, za tento tvůj dárek Církvi,
Opus Dei a celému lidstvu, když
milou osobu tohoto svého služebníka
předkládáš jako vzor a jako
přímluvce. Oslavy v Madridu v
průběhu uplynulých dní a také ty,
které probíhají ve Věčném městě a v
bezpočtu zemí s děkovnými mšemi a
modlitbami tisíců lidí, které se
přicházejí pomodlit do baziliky San
Eugenio k tělu nového
blahoslaveného, to všechno si
přisvojujeme v tom duchu, kterého
svatý Josemaría, už od začátků Díla,
zhustil do těchto stručných a
výrazných slov: ***Deo omnis glória!***
Regnáre Christum vólumus!
Omnes cum Petro ad Iesum per
Maríam! Obnovme touhu dávat
veškerou slávu Bohu, když s
každodenním odhodláním usilujeme
o nastolení vlády Ježíše Krista ve
společnosti, v řádném spojení s
papežem, a necháváme se přivádět k
Ježíši prostřednictvím přesvaté
Panny Marie, naší Matky.

Dychtíme velmi vážně po milosti z nebe, aby se toto předsevzetí konkretizovalo ve skutcích, protože – jak též zmiňoval sv. Josemaría –

Láska je činění, ne dobrá mínění⁷.

Často, navzdory dobré vůli, kterou se z Boží dobroty dáváme vést, zůstává naše úsilí o obrácení nedostatečné kvůli naší slabosti. Tehdy, pod záštitou toho, co nám opakoval don Álvaro, pro nás nastává chvíle uchýlit se k Božímu odpuštění, především při zpytování svědomí na konci každého dne a pokaždé, když přistupujeme ke svátosti smíření: *odpusť, pomáhej mi víc*. Tak se i tyto prohrané souboje promění ve vyhrané bitvy a Boží milost nás pobídne, abychom začali duchovní boj s novou vervou.

Zamysleme se nad slovy papeže v jeho poselství k blahořečení.

„Děkuji, promiň, pomáhej mi.“ V těchto slovech se ukazuje člověk úplně zaměřený na Boha. Někdo,

koho se dotkla největší Láska a on žije pouze z této lásky. Někdo, kdo ačkoliv cítí své slabosti a lidská omezení, důvěřuje Božímu milosrdenství a chce, aby ho okusili i jeho bratři.⁸ A Svatý otec ještě pokračuje: blahoslavený Álvaro del Portillo nám dává jasné poselství. Říká, abychom důvěřovali našemu Pánu, který je naším bratrem a přítelem, který nás nikdy neopouští a je vždy po našem boku. Vyzývá nás, abychom neměli strach jít proti proudu a trpět kvůli hlásání evangelia. Navíc nás učí, že v jednoduchosti každodenního života můžeme najít jistou cestu ke svatosti.⁹

Dnes ráno, 1. října, my, kdo se účastníme – všechny a všichni – římských událostí okolo blahořečení, jsme byli přítomní audienci u Svatého otce na náměstí svatého Petra. Tam jsem mu ještě jednou projevil vděčnost svoji a vás všech a

ujistil jsem ho, že se vynasnažíme zesílit modlitbu za jeho osobu a jeho úmysly, jak nás o to výslovně prosil v posledních řádcích dopisu, který mi poslal: **Prosím všechny věřící prelatury, laiky a kněze a všechny, kdo se účastní jejích aktivit, aby se za mne modlili, a uděluji jim své apoštolské požehnání¹⁰.**

S radostí myslíme na to, že v těchto prvních říjnových dnech se hromadí důvody ke vzdávání díků a nutnost modlit se, modlit se hodně, s důvěrou v dobrotu našeho Otce Boha. Zítra, v den výročí založení Díla, se naše vděčnost má pozvednout k nebi s novou intenzitou. Navečer, po eucharistické adoraci v bazilice San Eugenio a po uctění relikvie nového blahoslaveného, přeneseme svaté ostatky dona Álvara do krypty v prelátním kostele.

Odporučme přímlově dona Álvara také mír ve světě, zvláště na místech,

kde mnozí lidé trpí pronásledování kvůli své víře, a modleme se za práce nastávajícího mimořádného shromáždění synody biskupů, které začíná 5. října. Kéž by vážně narostlo naše obracení se na Pannu Marii v modlitbě svatého růžence – v tomto měsíci, který tradičně Církev této mariánské pobožnosti věnuje. Plni víry vysílejme své prosby na přímluvu naší Matky, aby Duch svatý osvěcoval synodní otce ve vykládání nauky Církve o manželství a rodině, nauky, která má zásadní důležitost, aby občanská společnost kráčela opět a na všech místech po cestách, které Bůh – ve své láskyplné prozřetelnosti vůči lidem – stanovil.

Mezi jinými důležitými myšlenkami pro naši modlitbu vám připomínám některé, které papež svatý Jan Pavel II. vyložil v apoštolské exhortaci *Familiáris consórtio*, která byla plodem synody biskupů slavené v Římě roku 1980. Poté, co uvedl, že

křesťanské manželství, svátost Nového zákona, je úkonem bohopocty a prostředkem a cestou ke svatosti pro lidi, které Pán volá k tomuto stavu, papež zdůrazňoval, že tak jako z této svátosti «vyplývají pro manžele dar i povinnost žít každodenní posvěcení, které přijali, z téže svátosti také vyvěrá milost a morální závazek přetvářet celý svůj život v neustálou duchovní oběť»¹¹. A toto je možné, dodával tento svatý papež, pokud vytrvale přistupujeme ke svátosti pokání a smíření a ke svátosti eucharistie¹².

Na závěr svatý Jan Pavel II. ukazoval důležitost rodinné modlitby – modlitby manželů, rodičů s dětmi –, která je «zároveň plodem i požadavkem onoho společenství, které vyplývá ze svátostí křtu a manželství (...). Tato modlitba má jako svůj původní obsah samotný rodinný život, který je ve svých rozličných okolnostech chápán jako

povolání od Boha a prožíván jako synovská odpověď na jeho volání: radosti a bolesti, naděje a smutky, narození a narozeniny (...) atd. připomínají zásah Boží lásky do historie rodiny, tak jako mají rovněž připomínat vhodný okamžik ke vzdávání díky, k prosbám, k důvěryplnému odevzdání rodiny společnému Otci, který je na nebesích»¹³.

Zdá se mi, že tyto myšlenky uvedené svatým Janem Pavlem II. si uchovávají velikou aktuálnost a mohou nasměrovat modlitbu nás všech v nejbližších týdnech. Mluvte o tom s vašimi příbuznými, přáteli a známými, aby tak – velmi spojení se Svatým otcem – podpořili úlohu blízkého synodu.

Nebudu se zastavovat u dalších výročí tohoto měsíce – Boží prozřetelnost je při vedení Díla tak úžasná! – ale vy sami si jich hleďte,

abyste zůstávali velmi nablízku
svatému Josemaríovi,
blahoslavenému Álarovi a všem
ženám a všem mužům, kteří se už
radují z kontemplace Nejsvětější
Trojice.

Se vší láskou vám žehná

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. října 2014.

1 2 *Kor* 2,3.

2 *Jn* 15, 10-11.

3Bl. Álvaro, *Dopis*, 1-XII-1992 („Cartas
de familia", III, č. 226).

4 *Tamtéž*.

5 Sv. Josemaría, *Výheň*, č. 105

6 1 *Tim* 1,17.

7Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 933 – vlastní překlad; španělské znění „Obras son amores, no buenas razones" je v českém vydání knihy *Cesta* přeloženo takto: „Láska znamená činy, ne sladká slova."

8Papež František, Dopis prelátovi Opus Dei k blahořečení Álvara del Portillo, 26-VI-2014, liturgický svátek svatého Josemaríi.

9 *Tamtéž*.

10 *Tamtéž*.

11 Sv. Jan Pavel II., Apoštolská exhortace *Familiaris consortio*, 22-XI-1981, č. 56.

12 Srv. *Tamtéž*, č. 57-58.

13 *Tamtéž*, č. 59.
